

Briselē, 9.12.2015.
COM(2015) 627 final

2015/0284 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA

**par tiešsaistes satura pakalpojumu pārrobežu pārnēsamības nodrošināšanu iekšējā
tirgū**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

{SWD(2015) 270 final}
{SWD(2015) 271 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Internets ir kļuvis par svarīgu satura izplatīšanas kanālu. 2014. gadā 49 % Eiropas interneta lietotāju piekļuva mūzikai, videoklipiem un spēlēm tiešsaistē¹, un paredzams, ka nākotnē šis skaitlis palielināsies. Šādu izmantojumu vēl vairāk sekmē planšetdatori un viedtālruni — 51 % cilvēku ES lieto internetu mobilajās ierīcēs².

Strauji pieaugoša interese par tiešsaistes satura pakalpojumiem un arvien biežāka pārnēsājamo ierīču izmantošana, tostarp pāri robežām, nozīmē, ka Eiropas iedzīvotāji mūsdienās sagaida, ka tiešsaistes satura pakalpojumus varēs izmantot visā Savienībā, lai arī kur viņi atrastos. Viens no Komisijas Digitālā vienotā tirgus stratēģijas³ galvenajiem mērķiem ir visā ES nodrošināt lietotājiem plašāku piekļuvi darbiem tiešsaistē.

Pārrobežu pārnēsamība attiecas uz tiešsaistes satura pakalpojumiem, kuriem patērētāji var likumīgi piekļūt, vai saturu, kas ir iegādāts vai iznomāts tiešsaistē viņu dzīvesvietas valstī un kam viņi vēlas piekļūt, ceļojot ES. Patērētāju pieprasījums pēc tiešsaistes satura pakalpojumu pārrobežu pārnēsamības ir augsts, un ir paredzams, ka tas palielināsies⁴. Tomēr, ceļojot ES, cilvēkiem bieži vien nav iespējas izmantot šādu pārrobežu pārnēsamību vai tā ir ierobežota. Tiešsaistes satura pakalpojumu pārrobežu pārnēsamības trūkums vai problēmas ES ir saistītas ar tiesību subjektu licencēšanas praksi un/vai pakalpojumu sniedzēju komerciālo praksi.

Šā priekšlikuma mērķis ir likvidēt pārrobežu pārnēsamības šķēršļus, lai varētu efektīvāk apmierināt lietotāju vajadzības, kā arī veicināt inovācijas patērētāju, pakalpojumu sniedzēju un tiesību subjektu interesēs. Ar priekšlikumu tiek ierosināta vienota pieeja visā Savienībā, vienlaikus saglabājot tiesību subjektu aizsardzību augstā līmenī. Tādā veidā tiek sekmēta iekšējā tirgus kā teritorijas bez iekšējām robežām darbība, kurā jānodrošina pakalpojumu sniegšanas un saņemšanas brīvība.

• Atbilstība esošajiem politikas nosacījumiem attiecīgajā politikas jomā

Digitālā vienotā tirgus stratēģijā tiek piedāvāta virkne iniciatīvu ar mērķi radīt digitālā satura un pakalpojumu iekšējo tirgu. Šis priekšlikums ir viena no pirmajām iniciatīvām stratēģijas ietvaros. Tai sekos citas iniciatīvas stratēģijā apzinātajās jomās, tostarp autortiesību jomā. Pārrobežu pārnēsamības šķēršļu novēršana ir pirmais svarīgais solis, ar kuru tiek mēģināts likvidēt specifisku šķērslī satura pārrobežu pieejamībai, kas ir svarīga patērētājiem. Mērķtiecīga un laicīga iesaiste šajā jomā notiek īstajā laikā, jo tuvojas datumam, kad ES tiks atcelta viesabonēšanas maksa⁵.

¹ Eurostat, „Kopienas aptauja par IKT izmantošanu mājāsaimniecībās un individuāli” (*Community survey on ICT usage in households and by individuals*), 2014. gads.

² Eurostat, „Informācijas sabiedrības statistika — mājāsaimniecībās un individuāli” (*Information society statistics — households and individuals*).

³ COM(2015) 192 final.

⁴ Nesenā aptaujā 33 % respondentu (15–24 gadu vecuma grupā šis rādītājs sasniedza 65 %), kuriem šobrīd nav maksas abonementa satura izmantošanai, atzina, ka, ja viņi izmantotu šādu abonēšanas pakalpojumu, viņiem būtu svarīgi, lai tam varētu piekļūt ceļošanas laikā vai uz laiku uzturoties citā dalībvalstī (*Eurobarometer zibensaptauja Nr. 411 „Pārrobežu piekļuve tiešsaistes saturam” (Flash Eurobarometer 411 — Cross-border access to online content)*, 2015. gada augusts).

⁵ http://europa.eu/rapid/press-release_IP-15-5265_en.htm

Priekšlikuma mērķis ir noteikt, kur pārrobežu pārnēsamības nolūkos šā priekšlikuma ietvaros notiek darbu un citu aizsargātu tiesību objektu izmantošana Direktīvas 96/9/EK⁶, Direktīvas 2001/29/EK⁷, Direktīvas 2006/115/EK⁸ un Direktīvas 2009/24/EK⁹ izpratnē.

Priekšlikums papildina Direktīvu 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū¹⁰ un Direktīvu 2000/31/EK par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū¹¹.

Priekšlikums veicina arī audiovizuālo mediju pakalpojumu pārrobežu pieejamības uzlabošanu un tādējādi papildina Direktīvu 2010/13/ES¹².

- **Atbilstība citiem Savienības politikas virzieniem**

Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 167. pantu, rīkojoties saskaņā ar līgumu noteikumiem, Savienība ņem vērā kultūras aspektus. Ar šo priekšlikumu tiktu uzlabota piekļuve kultūrspecifiskam saturam, jo tas ļautu patērētājiem labāk apgūt saturu, pateicoties vieglākai piekļuvei, ceļojot ES.

Priekšlikums veicina patērētāju interešu ievērošanu un tādējādi atbilst ES politikas virzieniem patērētāju aizsardzības jomā un LESD 169. pantam.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

- **Juridiskais pamats**

Priekšlikums ir balstīts uz LESD 114. pantu. Ar šo pantu ES ir piešķirtas pilnvaras īstenot pasākumus, kuru mērķis ir iekšējā tirgus izveide un darbība. Tas ietver pakalpojumu sniegšanas un saņemšanas brīvību.

Tiešsaistes satura pakalpojumi priekšlikuma ietvaros galvenokārt ir balstīti uz autortiesībām un blakustiesībām, kas ir saskaņotas Savienības līmenī. ES ir saskaņojusi autortiesību jomu attiecībā uz tiesībām, kas piemērojamas darbu un citu aizsargātu tiesību objektu izplatīšanai tiešsaistē (jo īpaši uz tiesībām reproducēt, izziņot sabiedrībai un publiskot).

Šī iniciatīva ir saistīta ar šo saskaņoto tiesību īstenošanu pāri robežām attiecībā uz tiešsaistes satura pakalpojumu pārrobežu pārnēsamību. Tā kā tas ietekmētu ES autortiesību regulējumā saskaņotās tiesības, par juridisko pamatu būtu jāizmanto LESD 114. pants, kur ierosinātais juridiskais instruments ir regula.

Noteikti tiešsaistes satura pakalpojumu elementi, piemēram, sporta pasākumi, ziņas un politiskas debates, ne vienmēr ir aizsargāti ar autortiesībām. Taču, ja šāds saturs tiek iekļauts jebkāda veida, piemēram, raidorganizāciju, pārraidēs, tiesību subjekti var izmantot blakustiesības, kas ir saskaņotas ES līmenī, piemēram, reproducēšanas tiesības vai tiesības publiskot. Turklāt sporta pasākumu, ziņu un aktuālo notikumu pārraidēs bieži ir iekļauti ar autortiesībām aizsargāti elementi, piemēram, sākuma vai beigu videoklipi vai pavadošā mūzika. Šādiem elementiem ir piemērojams saskaņotais ES regulējums. Tāpat noteikti šādu

⁶ Direktīva 96/9/EK par datubāzu tiesisko aizsardzību, OV L 077, 27.3.1996., 20.–28. lpp.

⁷ Direktīva 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā, OV L 167, 22.6.2001., 10.–19. lpp.

⁸ Direktīva 2006/115/EK par nomas tiesībām un patapinājuma tiesībām, un dažām blakustiesībām intelektuālā īpašuma jomā, OV L 376, 27.12.2006., 28.–35. lpp.

⁹ Direktīva 2009/24/EK par datorprogrammu tiesisko aizsardzību, OV L 111, 5.5.2009., 16.–22. lpp.

¹⁰ OV L 376, 27.12.2006., 36.–68. lpp.

¹¹ OV L 178, 17.7.2000., 1.–16. lpp.

¹² OV L 95, 15.4.2010., 1.–24. lpp.

pārraižu aspekti attiecībā uz sabiedrībai svarīgiem vai sabiedrību interesējošiem notikumiem ir saskaņoti ar Direktīvu 2010/13/ES. Lai pilnībā nodrošinātu patērētājiem pārrobežu pārnesamības priekšrocības, ir svarīgi iekļaut priekšlikumā visus šādu pārraižu elementus.

- **Subsidiaritāte (neekskluzīvai kompetencei)**

Tiešsaistes satura pakalpojumu pārnesamība pēc būtības ir pārrobežu rakstura jautājums. Turklāt, tā kā autortiesības un ar tām saistītās tiesības ir saskaņotas ES līmenī, tiesisko regulējumu var grozīt tikai Savienība. Tādējādi dalībvalstis nevar iejaukties ar tiesību aktiem, lai nodrošinātu pārrobežu pārnesamību. Tas nozīmē, ka šāda rīcība ir iespējama tikai ES līmenī.

Efektivitātes ziņā tikai ES iesaiste var nodrošināt to, lai Eiropas Savienībā neatšķirtos nosacījumi patērētāju iespējai piekļūt tiešsaistes satura pakalpojumiem. ES rīcība arī nodrošinās nepārprotamas priekšrocības tiesību subjektiem un pakalpojumu sniedzējiem, radot vienotus nosacījumus tiešsaistes satura pakalpojumu pārrobežu pārnesamībai Eiropā. Tādā veidā tiks radīta lielāka tiesiskā drošība un novērsta nepieciešamība pārrobežu pārnesamības nolūkā pārskatīt visu esošo licenču tīklu.

- **Proporcionalitāte**

Priekšlikuma mērķis ir sekmēt tiešsaistes satura pakalpojuma pārrobežu pārnesamības nodrošināšanu (pakalpojuma sniegšana, nosakot pakalpojuma sniegšanas vietu, kā arī pakalpojuma piekļuves un izmantošanas vietu), un ar to paredz pakalpojumu sniedzēja pienākumu noteiktos apstākļos nodrošināt pārrobežu pārnesamību. Tas atbilst tikai tam, kas ir nepieciešams konstatēto problēmu atrisināšanai. Tas būtiski neietekmē tiesību licencēšanu, tādēļ tam ir minimāla ietekme uz tiesību subjektu un pakalpojumu sniedzēju uzņēmējdarbības modeļiem. Priekšlikums neuzliks tiesību subjektiem un pakalpojumu sniedzējiem par pienākumu pārskatīt līgumus, jo jebkādos līgumu nosacījumus, kas būs pretrunā ar prasību nodrošināt pārrobežu pārnesamību, tas padarīs par neizpildāmiem.

Tāpat priekšlikums nerada pakalpojumu sniedzējiem nesamērīgas izmaksas. Saskaņā ar priekšlikumu tiešsaistes satura pakalpojumu sniedzējam nebūs jāveic pasākumi, lai nodrošinātu šādu pakalpojumu sniegšanas kvalitāti ārpus abonenta dzīvesvietas dalībvalsts. Priekšlikums arī neuzliktu par pienākumu nodrošināt pārrobežu pārnesamību tiem pakalpojumu sniedzējiem, kuri piedāvā pakalpojumus bez maksas, ja tie neverificē abonenta dzīvesvietas dalībvalsti, jo šāda prasība ievērojami mainītu to, kā tie sniedz pakalpojumus, un varētu radīt nesamērīgas izmaksas.

- **Juridiskā instrumenta izvēle**

Regula būtu tieši piemērojama dalībvalstīm un stātos spēkā vienā un tajā pašā laikā. Šis juridiskais instruments būtu labākais veids, kā sasniegt mērķi, proti, nodrošināt tiešsaistes satura pārnesamību ES. Tas nodrošinātu vienotu pārnesamības noteikumu piemērošanu visās dalībvalstīs un garantētu to, ka uz tiesību subjektiem un tiešsaistes pakalpojumu sniedzējiem dažādās valstīs attiecas vieni un tie paši noteikumi.

3. **EX POST NOVĒRTĒJUMU, APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI**

- **Ex post novērtējumi / spēkā esošo tiesību aktu piemērotības pārbaudes**

Nepiemēro.

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

No 2013. gada decembra līdz 2014. gada martam notika vērienīga ES autortiesību noteikumu pārskatīšanas sabiedriskā apspriešana. Atbildot uz jautājumiem par autortiesību teritoriālo piemērojamību, dažādas ieinteresēto personu grupas izcēla jautājumu par pārrobežu pārnesamību. Komisija 2013. gadā vadīja ieinteresēto personu dialogu „Licences Eiropai”¹³. Viena darba grupa koncentrējās tieši uz pārrobežu pārnesamības jautājumu.

Komisija 2015. gada pirmajos desmit mēnešos aktīvi diskutēja ar ieinteresētajām personām (patērētājiem, tiesību subjektiem, sporta organizācijām, raidorganizācijām, tiešsaistes pakalpojumu sniedzējiem), tostarp specifiskos ieinteresēto personu darbsemināros, lai novērtētu iespējamu ES iesaisti šajā jomā, cita starpā apspriežot pieejamos risinājumus.

Apkopojot ar priekšlikumu saistīto ieinteresēto personu viedokļus, var secināt, ka patērētāji galvenokārt dod priekšroku tiešsaistes satura pārrobežu piekļuves uzlabošanai, tostarp tiešsaistes pakalpojumu pārrobežu pārnesamībai, savukārt satura nozare, tiesību subjektu pārstāvji un pakalpojumu sniedzēji neiebilst pret tiešsaistes satura pakalpojumu pārrobežu pārnesamību, bet lielākoties dod priekšroku nozares virzītiem risinājumiem un ieteikuma rakstura juridiskajiem instrumentiem, nevis juridiskiem pienākumiem šajā jomā.

Lai arī nesaistošs juridiskais instruments, piemēram, ieteikums veicināt pārrobežu pārnesamību, varētu sekmēt tirgus attīstību šajā jomā, šāda juridiskā instrumenta efektivitāte var būt niecīga. Tas būtu atkarīgs no dažādu tirgus dalībnieku pieņemtajiem komerciālajiem lēmumiem. Tādējādi netiktu veicināta viendabīga īstenošana un ar to būtu par maz, lai nodrošinātu, ka ES patērētājiem tiek piedāvāti vienādi nosacījumi attiecībā uz tiešsaistes satura pakalpojumu pārnesamību Savienībā.

Priekšlikumā ir ņemtas vērā ieinteresēto personu paustās bažas, jo īpaši: tiem pakalpojumu sniedzējiem, kuri sniedz pakalpojumus bez maksas un nepārbaudot patērētāja dzīvesvietas dalībvalsti, nepiemērotā prasība nodrošināt pārnesamību, pakalpojumu sniedzējiem nepiemērotā prasība sniegt pakalpojumus pāri robežām tādā pašā kvalitātē kā dzīvesvietas dalībvalstī un pušu ziņā atstātais lēmums par nosacījumiem attiecībā uz pakalpojuma nodrošināšanu saskaņā ar regulu.

- **Ekspertu atzinumu apkopošana un izmantošana**

Pēdējos gados ir veikti juridiski¹⁴ un ekonomiski¹⁵ pētījumi attiecībā uz dažādiem aspektiem esošajos autortiesību noteikumos, tostarp attiecībā uz ES autortiesību noteikumu teritoriālo piemērojamību tiešsaistes pārraidēm.

Ir veikti pētījumi arī par digitalizācijas ietekmi uz satura izstrādi un izplatīšanu, kā arī pārrobežu piekļuvi saturam¹⁶. Pētījumi ir veikti arī saistībā ar sportu¹⁷.

- **Ietekmes novērtējums**

Šim priekšlikumam tika veikts ietekmes novērtējums¹⁸. Regulējuma kontroles padome 2015. gada 30. oktobrī sniedza pozitīvu ietekmes novērtējuma atzinumu ar nosacījumu, ka ir

¹³ Sk. <https://ec.europa.eu/licences-for-europe-dialogue/en/content/about-site>

¹⁴ http://ec.europa.eu/internal_market/copyright/docs/studies/131216_study_en.pdf

¹⁵ http://ec.europa.eu/internal_market/copyright/docs/studies/1403_study1_en.pdf

¹⁶ <http://is.jrc.ec.europa.eu/pages/ISG/DigEcopyrights.html>;

¹⁷ http://ec.europa.eu/sport/news/2014/docs/study-sor2014-final-report-gc-compatible_en.pdf

¹⁸ <http://ec.europa.eu/sport/library/studies/study-contribution-sports-economic-growth-final-rpt.pdf>

SWD(2015) 271, SEC(2015) 484

jāuzlabo noteikti ziņojuma elementi. Šie komentāri ir ņemti vērā galīgajā ietekmes novērtējumā.

Galīgajā ietekmes novērtējumā ir izskatīts pamata scenārijs (bez iesaistes politikā) un trīs politiskie risinājumi. Pirmais risinājums ir Komisijas pamatnostādnes ieinteresētajām personām, lai iedrošinātu tiešsaistes satura pakalpojumu sniedzējus nodrošināt sniegto pakalpojumu pārrobežu pārnēsamību ES. Otrais risinājums ietver ES iesaisti, nosakot, ka tiešsaistes satura pakalpojuma sniegšana, izmantošana un piekļuve tam pārrobežu pārnēsamības režīmā būs uzskatāma par nodrošinātu patērētāja dzīvesvietas dalībvalstī. Trešais risinājums papildus iepriekš aprakstītajam mehānismam i) uzliktu par pienākumu tiešsaistes satura pakalpojumu sniedzējiem nodrošināt šādu pakalpojumu pārrobežu pārnēsamību un ii) noteiktu, ka līgumu nosacījumi, kas ierobežo pārrobežu pārnēsamību, nav izpildāmi.

No patērētāju, tiesību subjektu un pakalpojumu sniedzēju skatpunkta trešais risinājums būtu visefektīvākais noteiktā mērķa sasniegšanai. Pamata scenārijā un pirmajā risinājumā audiovizuālo nozari un mazākā mērā arī maksas sporta saturu pārstāvošie tiesību subjekti varētu negribēt atļaut satura pārnēsamību. Pamata scenārijā un pirmajā un otrajā risinājumā pakalpojumu sniedzēji joprojām varētu ierobežot pārrobežu pārnēsamību, un daudzi no tiem turpinātu saskarties ar problēmām (ar līgumu noteiktiem ierobežojumiem), kad gribētu to piedāvāt. Gan tiesību subjektiem, gan pakalpojumu sniedzējiem būtu augstākas darījumu izmaksas, pārskatot savu licences līgumu tīklu. Šo risinājumu gadījumā pāreja uz pārrobežu pārnēsamību būtu ilgāka. Tie arī nenodrošinātu patērētājiem vienlīdzīgus pakalpojumus. Tikai ar trešo risinājumu būtu efektīvi panākts tas, ka tiek piedāvāta pārrobežu pārnēsamības iespēja un ir apmierināts patērētāju pieprasījums. Tādējādi trešais risinājums ir uzskatāms par labāko politisko risinājumu.

Atbalstītais risinājums atbilstu tam, ko sagaida patērētāji. Pakalpojumu sniedzēji iegūtu no mehānisma, ar ko nosaka pakalpojuma atrašanās vietu pārnēsamības nolūkā, un varētu labāk reaģēt uz patērētāju vajadzībām. Satura nozarēs vislielāko ietekmi satura licencēšanas ziņā justu audiovizuālā un maksas sporta satura nozare. Taču, tā kā tiešsaistes satura pakalpojumu pārnēsamība neaptver visus pakalpojuma lietotājus un pati par sevi neietekmē licenču teritoriālo ekskluzivitāti, ir paredzams, ka ietekme uz nozari būs nenozīmīga.

Iespējamās izmaksas var iedalīt izmaksās, kas ir tieši saistītas ar iesaisti, t. i., pakalpojumu sniedzēja izmaksas par abonentu dzīvesvietas dalībvalsts autentificēšanu, un izmaksās, kas var rasties, bet ir tikai netieši saistītas ar iesaisti, t. i., izmaksas par licenču pielāgošanu jaunajiem noteikumiem un pakalpojumu sniedzēju izmaksas par tehniskās infrastruktūras pielāgošanu. Paredzams, ka šādas tieši ar iesaisti saistītas tehniskās izmaksas nebūs lielas un tās būs iespējams iekļaut pakalpojumu sniedzēju regulārajās programmatūras apkopes izmaksās. Ar līgumiem saistītās izmaksas prognozēt ir grūti, taču priekšlikums neliks pārskatīt līgumus. Priekšlikumā nav noteiktas prasības attiecībā uz pakalpojuma sniegšanas kvalitāti pārrobežu pārnēsamības režīmā, tātad ar to netiek piemērotas izmaksas attiecībā uz to (pakalpojumu sniedzējiem joprojām ir izvēle darīt to brīvprātīgi vai uzņemoties saistības, slēdzot līgumus ar patērētājiem vai tiesību subjektiem).

- **Normatīvā atbilstība un vienkāršošana**

Priekšlikums vienlīdzīgi attiecas uz visiem uzņēmumiem, tostarp mikrouzņēmumiem un MVU. Visi uzņēmumi var iegūt no mehānisma, ar kuru nosaka pakalpojuma sniegšanas vietu pārnēsamības nolūkā, kas izklāstīts priekšlikumā. Noteikumu nepiemērošana MVU varētu ietekmēt pasākuma efektivitāti, jo daudzi tiešsaistes pakalpojumu sniedzēji ir MVU. Tā kā priekšlikums nerada ievērojamas izmaksas, nav nepieciešams samazināt atbilstības izmaksas mikrouzņēmumiem vai MVU.

Priekšlikums pozitīvi ietekmēs konkurenci, jo veicinās tiešsaistes satura pakalpojumu inovāciju un piesaistīs tiem vairāk patērētāju. Priekšlikums neietekmēs starptautisko tirdzniecību.

Ar priekšlikumu tiks veicināta satura pakalpojumu izmantošana tiešsaistē. Tas ir saistīts ar tiešsaistes vidi, jo tieši tajā lielākoties rodas pieprasījums pēc pārnēsāmības. Priekšlikums veicinās tirgus inovāciju un attīstību, jo tas attiecas uz visiem tiešsaistes satura pakalpojumiem neatkarīgi no izmantotajām ierīcēm vai tehnoloģijām. Priekšlikumā ir ņemta vērā tehnoloģiju attīstība, un tas ir pielāgots digitālajai videi un internetam.

- **Pamattiesības**

Priekšlikumam būs neliela ietekme uz autortiesībām kā īpašumtiesībām vai darījumdarbības brīvību saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartu (16. un 17. pantu). Pasākums būs pamatots Līguma izpratnē attiecībā uz pamattiesībām sniegt un saņemt pakalpojumus pāri robežām. Iepriekš minēto brīvību ierobežošana (ar mehānismu, ar ko nosaka pakalpojuma sniegšanas vietu pārnēsāmības nolūkā, prasību piedāvāt pārrobežu pārnēsāmību, kā arī padarot par neizpildāmiem visus tos līgumu nosacījumus, kas ir pretrunā ar šo prasību) būs pamatota, ņemot vērā mērķi nodrošināt tiešsaistes satura pakalpojumu pārrobežu pārnēsāmību iekšējā tirgū.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Priekšlikums neietekmē Eiropas Savienības budžetu.

5. CITI JAUTĀJUMI

- **Īstenošanas plāni un pārraudzības, novērtēšanas un ziņošanas pasākumi**

Priekšlikuma ietekmes pārraudzības process sastāvēs no diviem posmiem.

Pirmais posms sāksies uzreiz pēc tiesību akta pieņemšanas un ilgs līdz tā piemērošanas sākumam. Tajā lielākais uzsvars būs uz to, kā tirgus dalībnieki ievieš regulu dalībvalstīs, lai nodrošinātu saskaņotu pieeju. Komisija organizēs sanāksmes ar dalībvalstu pārstāvjiem un ieinteresētajām personām, lai saprastu, kā atbalstīt pāreju uz jaunajiem noteikumiem.

Otrais posms sāksies regulas piemērošanas sākuma datumā, un tajā uzsvars būs uz noteikumu ietekmi. Pārraudzībā īpaša uzmanība tiks pievērsta ietekmei uz MVU un patērētājiem.

- **Konkrētu priekšlikuma noteikumu detalizēts skaidrojums**

Priekšlikuma 1. pantā ir formulēts tā mērķis un tvērums. Ar priekšlikumu tiks ieviesta vienota pieeja tam, lai nodrošinātu, ka pārnēsamu tiešsaistes satura pakalpojumu abonenti Savienībā var saņemt šos pakalpojumus, uz laiku uzturoties citā dalībvalstī (pārrobežu pārnēsāmība).

Priekšlikuma 2. pantā ir iekļautas definīcijas. Šīs definīcijas ES būs jāinterpretē vienādi. Tajā ir definēts „abonents”, t. i., patērētājs, kurš, pamatojoties uz tiešsaistes satura pakalpojuma sniegšanas līgumu, var piekļūt šādam pakalpojumam un izmantot to savas dzīvesvietas dalībvalstī. „Patērētājs” ir definēts kā jebkura fiziska persona, kas līgumos, uz ko attiecas šī regula, rīkojas nolūkos, kas nav saistīti ar tās arodu, uzņēmējdarbību, amatu vai profesiju.

Priekšlikuma 2. pantā ir definēti arī jēdzieni „dzīvesvietas dalībvalsts”, „uzturēšanās uz laiku uzturēšanās”, „tiešsaistes satura pakalpojums” un „pārnēsams”. „Dzīvesvietas dalībvalsts” ir dalībvalsts, kurā deklarēta abonenta pastāvīgā dzīvesvieta. „Uzturēšanās uz laiku” ir abonenta uzturēšanās dalībvalstī, kas nav viņa dzīvesvietas dalībvalsts. Uz jēdzienu „tiešsaistes satura pakalpojums” priekšlikums attiecas tad, ja: i) pakalpojums ir likumīgi sniegts tiešsaistē dzīvesvietas dalībvalstī; ii) pakalpojums tiek sniegts, pamatojoties uz pārnēsāmību;

iii) pakalpojums ir audiovizuālo mediju pakalpojums Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2010/13/ES¹⁹ nozīmē vai pakalpojums, kura galvenā funkcija ir nodrošināt piekļuvi darbiem, vai raidorganizāciju blakustiesību objekts vai pārraides. Šīs regulas nolūkā jēdziens „pārnesams” nozīmē, ka abonenti var veiksmīgi piekļūt tiešsaistes satura pakalpojumam un izmantot to dzīvesvietas dalībvalstī bez ierobežojumiem attiecībā uz noteiktu atrašanās vietu. Attiecībā uz tiešsaistes satura pakalpojumiem ir ietverti divi scenāriji: i) pakalpojumi, kas tiek piedāvāti par maksu (tieši vai netieši); un ii) pakalpojumi, kas tiek piedāvāti bez maksas, ja pakalpojumu sniedzējs ir verificējis abonenta dzīvesvietas dalībvalsti. Netiešs maksājums ir, piemēram, tad, ja abonents maksā par pakalpojumu komplektu, kurā ietilpst telekomunikācijas pakalpojums un tiešsaistes satura pakalpojums, ko piedāvā cits pakalpojumu sniedzējs. Ja abonents izmanto tiešsaistes satura pakalpojumu, nemaksājot naudu, pakalpojuma sniedzēja pienākums ir tikai nodrošināt abonentam iespēju izmantot pārrobežu pārnesamību, ja pakalpojumu sniedzējs verificē abonenta dzīvesvietas dalībvalsti. Tādēļ, piemēram, ja patērētājs tikai pieņem bezmaksas tiešsaistes satura pakalpojuma noteikumus, bet neregistrējas attiecīgā pakalpojuma tīmekļa vietnē (un tādējādi pakalpojuma sniedzējs neverificē patērētāja dzīvesvietas dalībvalsti), pakalpojuma sniedzējam nav obligāti jānodrošina šāda pakalpojuma pārrobežu pārnesamība.

Priekšlikuma 3. pantā ir noteikta prasība pakalpojumu sniedzējam nodrošināt abonentam iespēju izmantot tiešsaistes satura pakalpojumu, ja abonents uz laiku uzturas citā dalībvalstī. Tas nozīmē tādu pašu saturu tādā pašā apmērā, tādu pašu ierīču skaitu un tādu pašu funkciju klāstu, kāds tiek piedāvāts dzīvesvietas dalībvalstī. Šis pienākums neattiecas uz kvalitātes prasībām, kas piemērojamas šāda pakalpojuma sniegšanai, ja pakalpojums tiek sniegts dzīvesvietas dalībvalstī. Pārrobežu pārnesamības gadījumā pakalpojumu sniedzējs nav atbildīgs par to, ja sniegtā pakalpojuma kvalitāte ir zemāka, piemēram, ierobežotas interneta pieejamības dēļ. Taču, ja pakalpojumu sniedzējs skaidri piekrīt garantēt noteiktu pakalpojuma sniegšanas kvalitāti, abonentiem uz laiku uzturoties citā dalībvalstī, pakalpojumu sniedzējam ir jāievēro šāda vienošanās. Tāpat šī regula uzliks par pienākumu pakalpojumu sniedzējam informēt abonentu par tiešsaistes satura pakalpojuma sniegšanas kvalitāti, tam piekļūstot un to izmantojot dalībvalstī, kas nav abonenta dzīvesvietas dalībvalsts.

Priekšlikuma 4. pantā ir aprakstīts mehānisms, ar ko nosaka pakalpojuma sniegšanas vietu pārnesamības nolūkā: ir uzskatāms, ka pakalpojuma sniegšana, kā arī abonenta piekļuve tam un tā izmantošana, ja abonents uz laiku uzturas citā dalībvalstī, notiek tikai dzīvesvietas dalībvalstī. Attiecībā uz autortiesību un blakustiesību licencēšanu tas nozīmē, ka ir uzskatāms, ka attiecīgie autortiesību likumi, kas ir spēkā, kad pakalpojums patērētājiem tiek sniegts pārrobežu pārnesamības ietvaros, attiecas tikai uz dzīvesvietas dalībvalsti. Šis nosacījums attiecas uz visiem citiem nolūkiem, kas saistīti ar pakalpojuma sniegšanu, kā arī piekļuvi pakalpojumam un tā izmantošanu pārrobežu pārnesamības režīmā.

Priekšlikuma 5. pantā ir teikts, ka nav izpildāmi visi tie līgumu noteikumi, kas ir pretrunā ar pārrobežu pārnesamības prasību, jo īpaši tie, kas ierobežo patērētāja iespējas attiecībā uz viņa tiešsaistes satura pakalpojumu pārrobežu pārnesamību vai pakalpojumu sniedzēja spēju to nodrošināt. Tāpat nav izpildāmi tie līgumu noteikumi, kuri ir pretrunā ar tiesisko mehānismu, kas ļauj pakalpojumu sniedzējiem izpildīt pārrobežu pārnesamības pienākumu. Tas attiecas uz visiem noslēgtajiem līgumiem, tostarp tiesību subjektu un pakalpojumu sniedzēju, kā arī pakalpojumu sniedzēju un to klientu līgumiem. Taču tiesību subjekti var pieprasīt pakalpojumu sniedzējam izmantot līdzekļus, ar kuriem pārbaudīt, vai pakalpojums tiek

¹⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 10. marta Direktīva 2010/13/ES par to, lai koordinētu dažus dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos paredzētus noteikumus par audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanu, OV L 95, 15.4.2010., 1.–24. lpp.

sniegts saskaņā ar regulu. Priekšlikumā ir iekļauts apliecinājums, ka šādi pieprasītie līdzekļi ir pieņemami un ietver tikai nepieciešamo mērķa sasniegšanai.

Priekšlikuma 6. pantā ir noteikts, ka personas datu apstrādei regulas ietvaros ir jānotiek saskaņā ar Direktīvu 95/46/EK un Direktīvu 2002/58/EK.

Priekšlikuma 7. pantā ir noteikts, ka regula attiecas arī uz visiem pirms regulas piemērošanas sākuma datuma noslēgtajiem līgumiem un iegūtajām tiesībām, ja tie attiecas uz pakalpojuma sniegšanu, piekļuvi pakalpojumam vai tā izmantošanu.

Priekšlikuma 8. pantā ir noteikts, ka regula tiek piemērota sešus mēnešus pēc tās publicēšanas *Oficiālajā Vēstnesī*.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA**par tiešsaistes satura pakalpojumu pārrobežu pārnēsamības nodrošināšanu iekšējā tirgū**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,
 ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 114. pantu,
 ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,
 pēc tiesību akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,
 ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu²⁰,
 ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu²¹,
 rīkojoties saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,
 tā kā:

- (1) Iekšējais tirgus aptver teritoriju bez iekšējām robežām, cita starpā paļaujoties uz pakalpojumu un personu brīvu pārvietošanos, tāpēc ir jānodrošina, lai patērētāji varētu izmantot tiešsaistes satura pakalpojumus, ar kuriem tiek piedāvāta piekļuve tādām saturam kā mūzika, filmas vai sporta pasākumi ne tikai dzīvesvietas dalībvalstī, bet arī uz laiku uzturoties citās Savienības dalībvalstīs. Tādēļ ir jālikvidē šķēršļi, kas ierobežo pārrobežu piekļuvi šādiem tiešsaistes satura pakalpojumiem un to izmantošanu.
- (2) Tehnoloģiju attīstība, kuras rezultātā palielinās pārnēsājamo ierīču, piemēram, planšetdatoru un viedtālrunu, skaits, arvien vairāk veicina tiešsaistes satura pakalpojumu izmantošanu, jo nodrošina piekļuvi tiem neatkarīgi no patērētāja atrašanās vietas. Strauji aug patērētāju pieprasījums pēc piekļuves saturam un inovatīviem tiešsaistes pakalpojumiem ne tikai piederības dalībvalstī, bet arī tad, ja patērētāji uz laiku uzturas citā Savienības dalībvalstī.
- (3) Patērētāji arvien biežāk slēdz līgumus ar pakalpojumu sniedzējiem par tiešsaistes satura pakalpojumu sniegšanu. Taču patērētāji, kuri uz laiku uzturas citā Savienības dalībvalstī, bieži vien nevar piekļūt tiešsaistes satura pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem viņi ir ieguvuši izmantošanas tiesības piederības valstī, un tos izmantot.
- (4) Ir vairāki šķēršļi, kas traucē sniegt šos pakalpojumus patērētājiem, kuri uz laiku uzturas citā dalībvalstī. Noteikti tiešsaistes pakalpojumi ietver tādu saturu kā mūzika, spēles vai filmas, kas ir aizsargāts ar autortiesībām un/vai blakustiesībām saskaņā ar Savienības tiesību aktiem. Tiešsaistes satura pakalpojumu pārrobežu pārnēsamības šķēršļus jo īpaši rada tas, ka ar autortiesībām un/vai blakustiesībām aizsargāta saturs,

²⁰ OV C , , . lpp.

²¹ OV C , , . lpp.

piemēram, audiovizuālo darbu, pārraides bieži vien licencē katrā teritorijā atsevišķi, kā arī tas, ka tiešsaistes satura pakalpojumu sniedzēji var izvēlēties apkalpot tikai noteiktus tirgus.

- (5) Tas pats attiecas uz cita veida saturu, piemēram, sporta pasākumiem, kurus neaizsargā ar autortiesībām un/vai blakustiesībām saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, bet kuri var būt aizsargāti ar autortiesībām, blakustiesībām vai īpašu regulējumu saskaņā ar valsts tiesību aktiem un kurus arī bieži vien licencē šādu pasākumu organizatori un piedāvā tiešsaistes pakalpojumu sniedzēji atsevišķās teritorijās. Šāda satura raidorganizāciju veiktas pārraides aizsargā ar blakustiesībām, kas ir saskaņotas Savienības līmenī. Turklāt šāda satura pārraides bieži vien ietver ar autortiesībām aizsargātus elementus, piemēram, mūziku, sākuma vai beigu videoklipus vai grafiku. Tāpat noteikti šādu pārraižu aspekti saistībā ar sabiedrībai svarīgiem vai sabiedrību interesējošiem notikumiem īsu ziņu reportāžu nolūkā ir saskaņoti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2010/13/ES²². Visbeidzot audiovizuālo mediju pakalpojumi Direktīvas 2010/13/ES nozīmē ietver pakalpojumus, kas nodrošina piekļuvi tādām saturam kā sporta pasākumi, ziņas vai aktuālie notikumi.
- (6) Tādēļ tiešsaistes satura pakalpojumus arvien biežāk piedāvā komplektā, kurā ar autortiesībām un/vai blakustiesībām neaizsargāts saturs nav atdalāms no satura, kas ir aizsargāts ar autortiesībām un/vai blakustiesībām, būtiski nesamazinot patērētājam sniegtā pakalpojuma vērtību. Jo īpaši tas attiecas uz maksas saturu, piemēram, sporta un citiem patērētājus interesējošiem pasākumiem. Lai nodrošinātu, ka pakalpojumu sniedzēji piedāvā patērētājiem pilnīgu piekļuvi saviem tiešsaistes satura pakalpojumiem, šai regulai ir jāaptver arī šāds saturs, ko izmanto tiešsaistes satura pakalpojumos, un tādējādi tā ir jāpiemēro audiovizuālo mediju pakalpojumiem Direktīvas 2010/13/ES nozīmē, kā arī raidorganizāciju pārraidēm kopumā.
- (7) Tiesības uz darbiem un citiem aizsargātiem tiesību objektiem cita starpā ir saskaņotas ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 96/9/EK²³, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/29/EK²⁴, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/115/EK²⁵ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/24/EK²⁶.
- (8) Tādēļ tiešsaistes satura pakalpojumu sniedzējiem, kas izmanto darbus vai citus aizsargātus tiesību objektus, piemēram, grāmatas, audiovizuālos darbus, mūzikas ierakstus vai pārraides, ir jābūt tiesībām izmantot šādu saturu attiecīgajās teritorijās.
- (9) Lai tiešsaistes satura pakalpojumu sniedzējs varētu pārraidīt saturu, kas ir aizsargāts ar autortiesībām vai blakustiesībām, ir nepieciešama attiecīgo tiesību subjektu, piemēram, autoru, izpildītāju, producentu vai raidorganizāciju, atļauja attiecībā uz

²² Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 10. marta Direktīva 2010/13/ES par to, lai koordinētu dažus dalībvalstu normatīvajos un administratīvajos aktos paredzētus noteikumus par audiovizuālo mediju pakalpojumu sniegšanu, OV L 95, 15.4.2010., 1.–24. lpp.

²³ Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 11. marta Direktīva 96/9/EK par datubāzu tiesisko aizsardzību, OV L 077, 27.3.1996., 20.–28. lpp.

²⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīva 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā, OV L 167, 22.6.2001., 10–19. lpp.

²⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīva 2006/115/EK par nomas tiesībām un patapinājuma tiesībām, un dažām blakustiesībām intelektuālā īpašuma jomā, OV L 376, 27.12.2006., 28.–35. lpp.

²⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Direktīva 2009/24/EK par datorprogrammu tiesisko aizsardzību, OV L 111, 5.5.2009., 16.–22. lpp.

saturu, ko plānots iekļaut pārraidē. Tas pats ir spēkā arī tad, ja šāda pārraide notiek ar mērķi ļaut patērētājam veikt lejupielādi, lai izmantotu tiešsaistes satura pakalpojumu.

- (10) Licences iegūšana attiecīgo tiesību izmantošanai ne vienmēr ir iespējama, jo īpaši tad, ja tiesības uz saturu ir licencētas, pamatojoties uz ekskluzivitāti. Lai nodrošinātu teritoriālo ekskluzivitāti, tiešsaistes pakalpojumu sniedzēji savos licences līgumos ar tiesību subjektiem, tostarp raidorganizācijām vai pasākumu organizatoriem, bieži vien apņemas neļaut saviem abonentiem piekļūt saviem pakalpojumiem un izmantot tos ārpus teritorijas, attiecībā uz kuru pakalpojumu sniedzējam ir licence. Šie pakalpojumu sniedzējiem noteiktie līguma ierobežojumi liek pakalpojumu sniedzējiem veikt pasākumus, piemēram, aizliegt piekļuvi saviem pakalpojumiem no IP adresēm ārpus attiecīgās teritorijas. Tādēļ vienam no tiešsaistes satura pakalpojumu pārrobežu pārnēsāmības šķēršļiem ir jābūt atrodamam līgumos, kas noslēgti starp tiešsaistes pakalpojumu sniedzējiem un to abonentiem, kuri savukārt atspoguļo starp pakalpojumu sniedzējiem un tiesību subjektiem noslēgtajos līgumos iekļautos teritoriālo ierobežojumu noteikumus.
- (11) Turklāt apvienotajās lietās C-403/08 un C-429/08, *Football Association Premier League* un citi, EU:C:2011:631, Tiesa atzina, ka noteiktus ierobežojumus attiecībā uz pakalpojumu sniegšanu nevar pamatot, ņemot vērā mērķi aizsargāt intelektuālā īpašuma tiesības.
- (12) Tādēļ šīs regulas mērķis ir pielāgot tiesisko regulējumu, lai nodrošinātu, ka tiesību licencēšana vairs nerada šķēršļus tiešsaistes satura pakalpojumu pārrobežu pārnēsāmībai Savienībā un ir iespējams garantēt pārrobežu pārnēsāmību.
- (13) Tādēļ šī regula būtu jāpiemēro tiešsaistes satura pakalpojumiem, kurus pakalpojumu sniedzējs pēc attiecīgo tiesību iegūšanas no tiesību subjektiem attiecīgajā teritorijā sniedz abonentiem, pamatojoties uz līgumu, jebkādā veidā iekļaujot straumēšanu, lejupielādi vai kādu citu metodi, kas ļauj izmantot šo saturu. Šīs regulas nolūkos reģistrāciju informācijas saņemšanai attiecībā uz saturu vai vienkāršu apstiprinājumu par HTML sīkdatņu pieņemšanu nevajadzētu uzskatīt par tiešsaistes satura pakalpojuma sniegšanas līgumu.
- (14) Regulu nevajadzētu piemērot tiešsaistes pakalpojumam, kas nav audiovizuālo mediju pakalpojums Direktīvas 2010/13/ES nozīmē un kurā darbi, citi aizsargāti tiesību objekti un raidorganizāciju pārraides ir izmantotas tikai kā papildinoši elementi. Šādu pakalpojumu vidū ir tīmekļa vietnes, kurās darbi vai citi objekti izmantoti tikai kā papildinoši elementi, piemēram, grafiskie elementi vai fona mūzika, ja šādu tīmekļa vietņu galvenais mērķis ir, piemēram, preču pārdošana.
- (15) Regula būtu jāpiemēro tikai tiem tiešsaistes satura pakalpojumiem, kuriem abonenti var veiksmīgi piekļūt un kurus tie var izmantot savas pastāvīgās dzīvesvietas dalībvalstī neatkarīgi no konkrētas atrašanās vietas, jo nav pieņemami likt pakalpojumu sniedzējiem, kuri nepiedāvā pārnēsamus pakalpojumus mītnes valstī, darīt to pāri robežām.
- (16) Regula būtu jāpiemēro tiešsaistes satura pakalpojumiem, kuri tiek sniegti par maksu. Šādu pakalpojumu sniedzējiem ir tiesības verificēt savu abonentu dzīvesvietas dalībvalsti. Tiesības izmantot tiešsaistes satura pakalpojumu būtu jāuzskata par iegūtām apmaiņā pret samaksu neatkarīgi no tā, vai šāds maksājums ir veikts tieši tiešsaistes pakalpojuma sniedzējam vai citai pusei, piemēram, tāda komplekta piedāvātājam, kurā apvienots telekomunikācijas pakalpojums un tiešsaistes satura pakalpojums, kuru pārvalda cits piedāvātājs.

- (17) Regulas darbības jomā ietilpst arī tiešsaistes satura pakalpojumi, kas sniegti bez maksas, ar noteikumu, ka to sniedzēji verificē savu abonentu dzīvesvietas dalībvalsti. Regulas darbības jomā nebūtu jāiekļauj tiešsaistes satura pakalpojumi, kurus piedāvā bez maksas un kuru sniedzēji neverificē savu abonentu dzīvesvietas dalībvalsti, jo to iekļaušana radītu lielas izmaiņas šo pakalpojumu sniegšanā un nesamērīgas izmaksas. Attiecībā uz abonenta dzīvesvietas dalībvalsts verifikāciju būtu jāpaļaujas uz informāciju, piemēram, par licences maksas veikšanu par citiem pakalpojumiem, kas sniegti dzīvesvietas dalībvalstī, par esošu līgumu par interneta vai tālruņa pieslēgumu, IP adresi vai citiem autentifikācijas līdzekļiem, ja šāda informācija ļauj pakalpojumu sniedzējam uzskatīt to par pamatotu norādi attiecībā uz abonenta dzīvesvietas dalībvalsti.
- (18) Lai nodrošinātu tiešsaistes satura pakalpojumu pārrobežu pārnēsamību, ir jānosaka prasība tiešsaistes pakalpojumu sniedzējiem nodrošināt saviem abonentiem iespēju izmantot pakalpojumu dalībvalstī, kurā viņi uzturas uz laiku, garantējot viņiem piekļuvi tādām pašām saturam tādā pašā apmērā, ar tādu pašu ierīču skaitu, tikpat daudz lietotājiem un ar tādu pašu funkciju klāstu, kāds tiek piedāvāts dzīvesvietas dalībvalstī. Šī prasība ir obligāta, tādēļ puses nedrīkst to nepiemērot, piemērot tai atkāpes vai grozīt tās rezultātu. Jebkāda pakalpojumu sniedzēja rīcība, kas var neļaut abonentam piekļūt pakalpojumam vai izmantot to, uz laiku uzturoties kādā dalībvalstī, piemēram, ierobežojumi attiecībā uz pakalpojuma funkcijām vai tā sniegšanas kvalitāti, būtu uzskatāmi par tiešsaistes satura pakalpojumu pārrobežu pārnēsamības nodrošināšanas pienākuma apiešanu un tādējādi būtu pretrunā ar šo regulu.
- (19) Prasība nodrošināt tiešsaistes satura pakalpojumus tādā pašā kvalitātē kā dzīvesvietas dalībvalstī tiem abonentiem, kuri uz laiku uzturas dalībvalstīs, kas nav viņu dzīvesvietas dalībvalsts, varētu radīt lielas izmaksas pakalpojumu sniedzējiem un galu galā arī abonentiem. Tādēļ nav pieņemami ar šo regulu likt tiešsaistes satura pakalpojuma sniedzējam veikt pasākumus, lai nodrošinātu šādu pakalpojumu sniegšanas kvalitāti, kas ir augstāka par abonenta izvēlēto vietējo tiešsaistes piekļuves kvalitāti, uz laiku uzturoties citā dalībvalstī. Tādos gadījumos pakalpojumu sniedzējs nav atbildīgs par to, ka sniegtā pakalpojuma kvalitāte ir zemāka. Taču, ja pakalpojumu sniedzējs skaidri piekrīt garantēt noteiktu pakalpojuma sniegšanas kvalitāti, abonentiem uz laiku uzturoties citā dalībvalstī, pakalpojumu sniedzējam ir jāievēro šāda vienošanās.
- (20) Lai tiešsaistes satura pakalpojumu sniedzēji varētu izpildīt pienākumu nodrošināt savu pakalpojumu pārrobežu pārnēsamību, neiegūstot attiecīgās tiesības citā dalībvalstī, ir jānosaka, ka tiem pakalpojumu sniedzējiem, kuri likumīgi sniedz pārnēsamus tiešsaistes satura pakalpojumus abonentu dzīvesvietas dalībvalstī, vienmēr ir tiesības sniegt šādus pakalpojumus abonentiem arī tad, kad viņi uz laiku uzturas citā dalībvalstī. Tas būtu jāpanāk, nosakot, ka ir uzskatāms, ka šāda tiešsaistes satura pakalpojuma sniegšana, izmantošana un piekļuve tam notiek abonenta dzīvesvietas dalībvalstī.
- (21) Attiecībā uz autortiesībām un blakustiesībām tas nozīmē, ka attiecīgas darbu un citu aizsargātu tiesību objektu reprodukcijas, izziņošanas sabiedrībai un publiskošanas darbības, kā arī iegūšanas vai atkārtotas izmantošanas darbības attiecībā uz datubāzēm, kas ir aizsargātas ar *sui generis* tiesībām, kas tiek veiktas, kad pakalpojums tiek sniegts abonentiem, kad viņi uz laiku uzturas dalībvalstī, kas nav viņu dzīvesvietas dalībvalsts, būtu uzskatāmas par veiktām abonentu dzīvesvietas dalībvalstī. Tādējādi būtu uzskatāms, ka pakalpojumu sniedzēji šīs darbības veic, pamatojoties uz attiecīgām atļaujām no tiesību subjektiem konkrētā abonentu dzīvesvietas dalībvalstī.

Vienmēr, kad pakalpojumu sniedzēji veic izziņošanas sabiedrībai vai reproducēšanas darbības abonenta dalībvalstī, pamatojoties uz atļauju no attiecīgajiem tiesību subjektiem, abonentam, kurš uz laiku uzturas dalībvalstī, kas nav viņa dzīvesvietas dalībvalsts, ir jāspēj piekļūt pakalpojumam un izmantot to, un nepieciešamības gadījumā veikt attiecīgas reproducēšanas darbības, piemēram, lejupielādi, kuras viņš būtu tiesīgs veikt savas dzīvesvietas dalībvalstī. Pakalpojumu sniedzēja tiešsaistes satura pakalpojuma sniegšana abonentam, kurš uz laiku uzturas dalībvalstī, kas nav viņa dzīvesvietas dalībvalsts, un tas, ka abonents izmanto pakalpojumu saskaņā ar šo regulu, nav uzskatāms par autortiesību vai citu pakalpojuma satura izmantošanai piemērojamu tiesību pārkāpumu.

- (22) Pakalpojumu sniedzējiem nebūtu jāuzņemas atbildība par tādu līguma noteikumu pārkāpšanu, kas ir pretrunā ar pienākumu nodrošināt abonentiem izmantot pakalpojumu dalībvalstī, kurā viņi uzturas uz laiku. Tādēļ līgumu noteikumiem, ar kuriem paredz aizliegt vai ierobežot tiešsaistes satura pakalpojumu pārrobežu pārnēsamību, nebūtu jābūt izpildāmiem.
- (23) Pakalpojumu sniedzējiem vajadzētu rūpēties par to, lai viņu abonentu būtu pienācīgi informēti par nosacījumiem saistībā ar piekļuvi tiešsaistes saturam dalībvalstīs, kas nav abonenta dzīvesvietas dalībvalsts. Tiesību subjektiem regula paredz tiesības pieprasīt pakalpojuma sniedzējam izmantot iedarbīgus līdzekļus, lai pārbaudītu, vai pakalpojums tiek sniegts saskaņā ar šo regulu. Taču ir jānodrošina, ka pieprasītie līdzekļi ir pieņemami un ietver tikai nepieciešamo šā mērķa sasniegšanai. Nepieciešamo tehnisko un organizatorisko pasākumu piemēri varētu būt IP adreses analizēšana, nevis nepārtraukta atrašanās vietas kontrole, pārredzama informācija personām par izmantotajām metodēm verifikācijas veikšanai un tās mērķi, kā arī pienācīgi drošības pasākumi. Tā kā verifikācijas nolūkos svarīga ir nevis atrašanās vieta, bet tas, kurā dalībvalstī abonents piekļūst pakalpojumam, tās veikšanai nebūtu jāievāc un jāapstrādā precīza atrašanās vietas informācija. Tāpat abonenta identifikācija nebūtu nepieciešama tad, ja sniegtā pakalpojuma nodrošināšanai pietiktu ar abonenta autentificēšanu.
- (24) Šajā regulā ir ievērotas pamattiesības un principi, kas atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā. Attiecīgi šī regula ir jāinterpretē un jāpiemēro saskaņā ar šīm tiesībām un principiem, jo īpaši tiesībām attiecībā uz privāto un ģimenes dzīvi, tiesībām uz personas datu aizsardzību, vārda brīvību un darījumdarbības brīvību. Jebkādā veidā apstrādājot personas datus saskaņā ar šo regulu, ir jāievēro pamattiesības, tostarp tiesības attiecībā uz privāto un ģimenes dzīvi un tiesības uz personas datu aizsardzību saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. un 8. pantu, un Direktīva 95/46/EK²⁷ un 2002/58/EK²⁸. Jo īpaši pakalpojumu sniedzējiem ir jānodrošina, ka jebkādai personas datu apstrādei saskaņā ar šo regulu ir jābūt nepieciešamai un atbilstošai, lai sasniegtu attiecīgo mērķi.
- (25) Šai regulai nebūtu jāietekmē konkurences noteikumu piemērošana un jo īpaši Līguma 101. un 102. pants. Šajā regulā paredzētie noteikumi nebūtu jāizmanto, lai ierobežotu konkurenci tādā veidā, kas ir pretrunā ar Līgumu.

²⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīva 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti, OV L 281, 23.11.1995., 31–50. lpp.

²⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 12. jūlija Direktīva 2002/58/EK par personas datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību elektronisko komunikāciju nozarē (Direktīva par privāto dzīvi un elektronisko komunikāciju) (OV L 201, 31.7.2002., 37. lpp.), kas grozīta ar Direktīvu 2006/24/EK un 2009/136/EK, dēvēta par „e-privātuma direktīvu”.

- (26) Līgumi, ar kuriem tiek licencēts saturs, parasti tiek noslēgti uz salīdzinoši ilgu laiku. Tādējādi, kā arī lai nodrošinātu, ka visi Savienībā dzīvojošie patērētāji var izmantot tiešsaistes satura pakalpojumu pārnesamības funkciju ar vienādiem nosacījumiem attiecībā uz laiku un bez nepamatotas kavēšanās, šī regula būtu jāpiemēro arī līgumiem, kas noslēgti, un tiesībām, kas iegūtas pirms tās piemērošanas sākuma datuma, ja tās attiecas uz tāda tiešsaistes satura pakalpojuma pārrobežu pārnesamību, kas ir sniegta pēc šī datuma. Tas ir nepieciešams arī tādēļ, lai garantētu līdzvērtīgus apstākļus pakalpojumu sniedzējiem, kas darbojas iekšējā tirgū, nodrošinot tiem pakalpojumu sniedzējiem, kuri noslēguši līgumus ar tiesību subjektiem uz ilgu laiku, iespēju piedāvāt saviem abonentiem pārrobežu pārnesamību neatkarīgi no pakalpojumu sniedzēja iespējas pārskatīt šādus līgumus. Turklāt ar šo noteikumu būtu jānodrošina, ka tad, kad pakalpojumu sniedzēji veic savu pakalpojumu pārrobežu pārnesamībai nepieciešamos pasākumus, tie var piedāvāt šādu pārnesamību attiecībā uz savu tiešsaistes saturu kopumā. Visbeidzot tam būtu arī jāļauj tiesību subjektiem nepārskatīt jau noslēgtos licences līgumus, lai nodrošinātu iespēju pakalpojumu sniedzējiem piedāvāt pakalpojumu pārrobežu pārnesamību.
- (27) Līdz ar to regula būs piemērojama atsevišķiem līgumiem un tiesībām, kas iegūtas pirms tās piemērošanas sākuma datuma, tālab ir lietderīgi nodrošināt saprātīgu periodu no šīs regulas spēkā stāšanās datuma līdz tās piemērošanas sākuma datumam, kurā tiesību subjekti un pakalpojumu sniedzēji varētu veikt nepieciešamos pasākumus, lai pielāgotos jaunajai situācijai, un kurā pakalpojumu sniedzēji varētu grozīt savu pakalpojumu izmantošanas noteikumus.
- (28) Lai sasniegtu mērķi nodrošināt tiešsaistes satura pakalpojumu pārrobežu pārnesamību Savienībā, ir lietderīgi pieņemt regulu, kas ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs. Tas ir svarīgi, lai garantētu vienotu pārrobežu pārnesamības noteikumu piemērošanu visās dalībvalstīs un to stāšanos spēkā vienā laikā attiecībā uz visiem tiešsaistes satura pakalpojumiem. Tikai ar regulu var nodrošināt tādu juridiskās noteiktības līmeni, kas ir nepieciešams, lai ļautu patērētājiem pilnībā gūt labumu no pārrobežu pārnesamības visā Savienībā.
- (29) Tā kā šīs regulas mērķi, proti, tiesiskā regulējuma pieņemšanu, lai nodrošinātu tiešsaistes satura pakalpojumu pārrobežu pārnesamību Savienībā, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs un tādējādi rīcības mēroga vai iedarbības dēļ šos mērķus labāk var sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionālītātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir nepieciešami tās mērķa sasniegšanai. Tādējādi šī regula būtiski neietekmē tiesību licencēšanas kārtību un neuzliek par pienākumu tiesību subjektiem un pakalpojumu sniedzējiem pārskatīt līgumus. Turklāt saskaņā ar regulu pakalpojumu sniedzējam nav jāveic pasākumi, lai nodrošinātu tiešsaistes satura pakalpojumu sniegšanas kvalitāti ārpus abonenta dzīvesvietas dalībvalsts. Visbeidzot, šo regulu nepiemēro pakalpojumu sniedzējiem, kuri piedāvā pakalpojumus bez maksas un kuri neverificē abonenta dzīvesvietas dalībvalsti. Tādēļ tā nerada nesamērīgas izmaksas,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Mērķis un darbības joma

Ar šo regulu tiek ieviesta vienota pieeja tam, lai nodrošinātu, ka tiešsaistes satura pakalpojumu abonenti Savienībā, uz laiku uzturoties citā dalībvalstī, var piekļūt šiem pakalpojumiem un izmantot tos.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā piemēro šādas definīcijas:

- (a) „abonents” ir jebkurš patērētājs, kurš, pamatojoties uz tiešsaistes satura pakalpojuma sniegšanas līgumu, var piekļūt šādam pakalpojumam un izmantot to savas dzīvesvietas dalībvalstī;
- (b) „patērētājs” ir jebkura fiziska persona, kas līgumos, uz ko attiecas šī regula, rīkojas nolūkos, kas nav saistīti ar tās arodu, uzņēmējdarbību, amatu vai profesiju;
- (c) „dzīvesvietas dalībvalsts” ir dalībvalsts, kurā abonents pastāvīgi uzturas;
- (d) „uzturēšanās uz laiku” ir abonenta uzturēšanās dalībvalstī, kas nav šīs personas dzīvesvietas dalībvalsts;
- (e) „tiešsaistes satura pakalpojums” ir pakalpojums saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 56. un 57. pantu, ko pakalpojumu sniedzējs likumīgi sniedz tiešsaistē dzīvesvietas dalībvalstī, pamatojoties uz pārnēsamību, un kas ir audiovizuālo mediju pakalpojums Direktīvas 2010/13/ES izpratnē vai pakalpojums, kura galvenā funkcija ir nodrošināt piekļuvi darbiem, citiem aizsargātiem tiesību objektiem vai raidorganizāciju pārraidēm un to izmantošanu pastāvīgi vai pēc pieprasījuma,
kas ir sniegts abonentam saskaņā ar vienošanos vai nu:
 - (1) par samaksu; vai arī
 - (2) bez maksas, ja pakalpojuma sniedzējs ir verificējis abonenta dzīvesvietas dalībvalsti;
- (f) „pārnēsams” nozīmē, ka abonenti var veiksmīgi piekļūt tiešsaistes satura pakalpojumam un izmantot to dzīvesvietas dalībvalstī bez ierobežojumiem attiecībā uz noteiktu atrašanās vietu.

3. pants

Pienākums nodrošināt tiešsaistes satura pakalpojumu pārrobežu pārnēsamību

- (1) Tiešsaistes satura pakalpojuma sniedzējs abonentam, kurš uz laiku uzturas citā dalībvalstī, nodrošina piekļuvi tiešsaistes satura pakalpojumam un tā izmantošanu.
- (2) Šā panta 1. punktā minētais pienākums neattiecas uz tiešsaistes satura pakalpojuma sniegšanas kvalitātes prasībām, kas pakalpojumu sniedzējam jāievēro, sniedzot pakalpojumu dzīvesvietas dalībvalstī, ja vien pakalpojuma sniedzējs nav nepārprotami apņēmis citādi.
- (3) Tiešsaistes satura pakalpojuma sniedzējs informē abonentu par tā tiešsaistes satura pakalpojuma sniegšanas kvalitāti, ko nodrošina saskaņā ar šā panta 1. punktu.

4. pants

Tiešsaistes satura pakalpojumu sniegšanas, piekļuves un izmantošanas vieta

Uzskata, ka tiešsaistes satura pakalpojuma sniegšana abonentam, kā arī abonenta piekļuve šim pakalpojumam un tā izmantošana saskaņā ar 3. panta 1. punktu, notiek tikai dzīvesvietas dalībvalstī, tostarp Direktīvas 96/9/EK, Direktīvas 2001/29/EK, Direktīvas 2006/115/EK, Direktīvas 2009/24/EK un Direktīvas 2010/13/ES izpratnē.

5. pants

Līgumu noteikumi

- (1) Jebkādi pretrunā ar 3. panta 1. punktu un 4. pantu esoši noteikumi līgumos, tostarp līgumos starp autortiesību un blakustiesību īpašniekiem, citu ar tiešsaistes satura pakalpojumu saturu saistītu tiesību īpašniekiem un pakalpojumu sniedzējiem, kā arī starp pakalpojumu sniedzējiem un abonentiem, nav izpildāmi.
- (2) Neatkarīgi no 1. pantā noteiktā autortiesību un blakustiesību vai citu ar tiešsaistes satura pakalpojumu saturu saistītu tiesību īpašnieki drīkst pieprasīt pakalpojuma sniedzējam izmantot iedarbīgus līdzekļus, lai pārbaudītu, vai tiešsaistes satura pakalpojums tiek sniegts saskaņā ar 3. panta 1. punktu, tomēr šādiem līdzekļiem esot saprātīgiem un nepārsniedzot to, kas nepieciešams mērķa sasniegšanai.

6. pants

Personas datu aizsardzība

Personas datu apstrāde šīs regulas ietvaros, tostarp un jo īpaši 5. panta 2. punktā minētās verifikācijas nolūkā, notiek saskaņā ar Direktīvu 95/46/EK un Direktīvu 2002/58/EK.

7. pants

Piemērošana esošajiem līgumiem un iegūtajām tiesībām

Šo regulu piemēro arī līgumiem, kas noslēgti, un tiesībām, kas iegūtas pirms tās piemērošanas sākuma datuma, ja tās attiecas uz tiešsaistes satura pakalpojuma sniegšanu, piekļuvi tam un izmantošanu saskaņā ar 3. pantu pēc šāda datuma.

8. pants

Nobeiguma noteikumi

- (1) Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.
- (2) To piemēro no [datums: sešus mēnešus pēc tās publicēšanas].

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

Eiropas Parlamenta vārdā
priekšsēdētājs

Padomes vārdā
priekšsēdētājs